

**2. týždeň v Pôstnom období, cyklus „B“
Prvopiatkový týždeň**

Oznamy:

- Kto sa zúčastní na Krížovej ceste, môže získať za obvyklých podmienok odpustky.
- Kto sa vyspovedal počas duchovnej obnovy, tak je to aj prvopiatková spoveď.
- Pán Boh zaplať za zbierku na Charitu, bude vyčíslená najbližšie.
- Pán Boh zaplať všetkým, ktorí ste sa pričínili o priebeh duchovných cvičení.

02.03.2015 Pondelok Pondelok po 2. pôstnej nedeli	13:00	Hertník - pohr. omša (+Juraj Kapec) + pohreb
03.03.2015 Utorok Utorok po 2. pôstnej nedeli	17:30 18:30	16:30 spoveď (prvopiatková) Hertník (+Jozef, +Anna - č. 245) Bartošovce (+Helena, +Štefan - č. 92)
04.03.2015 Streda Streda po 2. pôstnej nedeli - spom. sv. Kazimíra	17:30 18:30	16:30 spoveď (prvopiatková) Bartošovce (+Margita Onděčeková - č. 117) Hertník (+rodičia a + sr.Redempta - č. 55)
05.03.2015 <u>1. štvrtok</u> Štvrtok po 2. pôstnej nedeli	18:30	PRVOPIATKOVÁ SPOVEĎ: Bartošovce: 09:30-11:15 13:30-15:00 <u>sv. prijím.!</u> Hertník: 11:15-13:00 15:00-16:00; od 16:00 do 18:30 spovedám sám! Hertník (zdr. Miroslavy - 18 r. - č. 51) Po omši ADORÁCIA!
06.03.2015 <u>1. piatok</u> Piatok po 2. pôstnej nedeli <u>CHORÍ: od 08:00 hod.</u>	17:30 18:30	16:45 KRÍŽ. CESTA Hertník (za živých členov ruž. bratstva) Bartošovce (za ružencové bratstvo) <small>17:45 KRÍŽ. CESTA (bez kňaza)</small> Po omši prvopiatková ADORÁCIA!
07.03.2015 <u>1. sobota</u> Sobota po 2. pôstnej nedeli - sv. Perpetua a Felicita, mč., spom. - večerná omša je z nedele!	07:30	Hertník (za uzdravenie rodiny - Bartoš. - č. 201)
08.03.2015 NEDEĽA 3. pôstna nedeľa - sv. Jána z Boha, neslávi sa!	07:45 09:15 10:45	Hertník (poďak. a B. pož. pre rodinu - č. 187) Bartošovce (za veriacich) Hertník (zdr., B. pož. pre Kristínu - č. 126 - 18 rokov) 14:00 KRÍŽOVÁ CESTA (pod vedením kňaza v Bartošovciach)

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV

MAREC 2015

**FARNOSŤ SV. KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ
HERTNÍK**

Číslo 31

Hertník

Fatima – duchovná pôstna obnova

Keďže som pastoračný kňaz, vnímam chvíle voľna ako vzácny dar. Väčšinou ich využívam na duchovnú obnovu. Aj tohto roku som si vykonal duchovnú obnovu vo

Fatime, mariánskom pútnickom mieste, kde sa v roku 1917 zjavila Panna Mária trom deťom. Je to veľmi silné miesto. Veriaci človek sa môže ponoriť do hĺbky svojho vnútra. Znovu nachádza správny smer a prijíma posilu do svojho povolania. Možno sa spýtate, čo je náplňou takejto duchovnej obnovy... – Je to príležitosť nanovo si uvedomiť odkaz Fatimy: obrátenie Ruska a odvrátenie sa od jarma hriechu. V roku 1917 sa dostáva k moci v Rusku boľševická ideológia – jedno z najväčších nebezpečenstiev pre celý svet. Veľké zlo odštartoval výstrel z lode s názvom Aurora. Prvé posolstvo Panny Márie bolo 13. mája a každý mesiac až do 13. októbra (posledné). Spolu šesť zjavení. Vizionári – deti (František, Hyacinta a Lucia) sa podľa prania Panny

Márie mali obetovať. Mali prinášať obety za hriešnikov. Dnes sú ich hroby v bazilike Ružencovej Panny Márie neďaleko od kaplnky Zjavenia. Socialistický starosta dal deti zavrieť do väzenia, kvôli ich svedectvu o posolstvách. Panna Mária potvrdila v jednom zo zjavení pravdivosť posolstva zázrakom slnečnej gule, ktorá padala k zemi. Oficiálne nebolo Rusko zasvätené Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie najvyššími predstaviteľmi Cirkvi, podľa jej prania. Dôsledok: vojna, ktorá priniesla veľké zlo a hrôzy. Panna Mária nás vyzýva k neustálej modlitbe za obrátenie hriešnikov. Lebo mnoho ľudí je zatratených preto, že sa za nich nikto nemodlí. A aký je dnešný svet? Diabol chce človeka odlúčiť od modlitby a sviatostného života. Cez modlitbu sa Boh dotýka aj toho najhriechnejšieho človeka. Modlitba je dar. Dar v spoločenstve aj pre jednotlivca. Ďakujem Panne Márii za mnohé duchovné obdarovania na tomto milostivom mieste, na mieste, kde človek cíti konkrétne vnuknutia za koho a na aký úmysel sa má modliť. Panna Mária Fatimská, oroduj za nás! Verme Panne najsvätejšej a najdrahšej, ktorá robí všetko pre záchranu ľudstva a prosí svojho Syna, Ježiša Krista za odvrátenie trestov.

o. Jaroslav Klič

VĎAKA ZA BOLEŠŤ

Byť chorým neznamená len stratu. Bolesť nás prinúti zamyslieť sa nad životnými hodnotami, a tým sa môže premeniť na náš duchovný zisk. Bolesť je pozvánka ku hlbším pohľadom. Keby sme boli iba zdraví, boli by sme slepi voči hodnote

zdravia. Možno sme napomínaní, aby sme nepatрили medzi nevďačníkov. Ochorieme, a otvárajú sa nám vnútorné oči. Sme „zhodení z koňa“ svojho narcizmu. Väčšina je nevedomá a nadáva na túto vzácnu návštevu. Až keď prídeme o ruku zbadáme, že nám ju už neprinavrátia v pôvodnej podobe ani všetky peniaze sveta... Zvnútorníme sa. Presne to potrebujeme. A to je naša cesta ku ozajstnému šťastiu. Prestávame sa toľko naháňať. Začínáme inak rozmýšľať. Prehodnocujeme priority nášho života. Prestávame sa robiť najdôležitejšími. Oslobodzujeme sa od nevedomej pýchy. Stávame sa zrazu citlivejší na bolesť iných. Komplikovaný život je zrazu jednoduchší. Viac myslíme na Boha. Viac ho potrebujeme. Vážne Veci začíname aj vážne brať. Zamýšľame sa nad hlbším zmyslom života. Dozrievame vo svojej ľudskosti, ale i vo viere. Spoznáваме! Niečo, čo by sme bez bolesti asi nikdy neprecítili. Oslobodzujeme sa od falošného JA a moci ilúzií.

TELO, DUŠA a DUCH.

O zdravie naše sa starajú.

Radoslav K

„Drahé deti, dnes vás pozývam, aby ste mi dali svoje srdce, aby som ho mohla meniť, nech sa stane podobné môjmu srdcu... Dnes vám chcem dať svoju lásku... neviete, aká veľká je moja láska a neviete ju prijať... nechápete moje slová srdcom, a tak nemôžete pochopiť ani moju lásku... Viete, že vás chcem viesť po ceste svätosti, ale nechcem vás nútiť, aby ste boli svätí nasilu... Chcem, aby každý z vás pomohol sebe aj mne svojimi malými odriekaniami... tento dlhý čas, čo som s vami je znakom toho, že vás nesmierne milujem... Chcem, aby každý z vás bol šťastný tu na zemi, a aby každý z vás bol so mnou v nebi. Toto je, drahé deti, cieľ môjho príchodu a moja túžba... Dnes vás chcem pozvať, aby sa každý z vás rozhodol pre raj. Cesta je ťažká pre tých, ktorí sa nerozhodli pre Boha... nech je tento čas pre vás milostivý... pripravte svoje srdcia na tieto dni, kedy vás Pán chce očistiť od všetkých hriechov vašej minulosti... využite každý okamih... zrieknite sa všetkého, čo vám bráni, aby ste boli bližšie k Ježišovi... Prajem si, aby ste sa v tomto čase zriekli zvlášť vecí, na ktoré ste sa naviazali a ktoré škodia vášmu duchovnému životu... Vypnite televíziu a zanechajte rozličné veci, ktoré nie sú pre vás užitočné... Ďalším posolstvom pôstnych dní je, aby ste obnovili modlitbu pred krížom... Dávam vám osobitné milosti a Ježiš osobitné dary z kríža. Vezmite ich a prežívajte ich! Rozjímajte nad Ježišovým umučením a zjednoťte sa s Ježišom vo svojom živote! ... Vy, drahé deti, nemôžete sami, preto som tu ja, aby som vám pomohla.“

(Medžugorje – z posolstva Panny Márie)

Obdobie pôstu nás vovádza do tajomstva pôstu, zriekania, umierania, siatia semena pre nové plody. Vyžaduje si od nás obrátenie, nový začiatok, skúmanie starých chodníkov a hľadanie nových síl pre budúce kroky. Obdobie pôstu nás upozorňuje, že ešte nie sme v cieľi, ale stále na ceste, že sme ešte nepokročili vo viere a v čnostnom živote, ale sme len na začiatku, len sme vyklíčili a ešte nedozreli. Svätý František na konci svojho života povedal: „*Bratia moji, ešte sme nič neurobili, začnime od začiatku.*“

Pôst je časom skúšky. Trvá 40 dní. Toto číslo poukazuje na štyridsaťdňové obdobia v dejinách spásy. Izraeliti boli 40 rokov na púšti. Mojžiš sa 40 dní a 40 nocí modlil a postil na vrchu Sinaj, aby zmiernil Boží hnev proti Izraelitom, ktorí opustili Boha a klaňali sa zlatému teľaťu. Prorok Eliáš 40 dní putoval k Božej hore Horeb. Ježiš bol 40 dní na púšti, modlil sa, postil sa a bol pokúšaný satanom. Štyridsať je biblické číslo, ktoré označuje plnosť času, dokonalosť, celosť, zakončenie niečoho, dosiahnutie cieľa. Cieľom pôstneho obdobia je vzkriesenie. Účelom pôstneho pokánia je priviesť nás k smrti starého, hriešneho človeka, aby sa v nás zrodil nový človek a nový svet. Iba nový človek môže vstúpiť do Božieho kráľovstva. Telo a krv nemôžu zdediť nebeské kráľovstvo. „*Duch oživuje, telo nič neosoží*“ (Jn 6, 63). Je potrebné zasadiť Ježišove slová do srdca a vyhodit' naše zlé, smrteľné slová. K tomu slúži pokánie. Sme pokrstení a voláme sa Božími deťmi. Je to iba kľúčik, ktorý musí rásť. Vystúpili sme z hriechu, ale nevstúpili sme ešte do neba. Tak sa stalo Izraelitom. Vyšli z egyptského otroctva, ale nevstúpili hneď do zaslúbenej zeme. Púšť sa rozprestiera medzi východom z otroctva a vstupom do slobody. Potom ako Izraeliti zažili v Egypte nespočetné zázraky a suchou nohou prešli cez Červené more, vstúpili na púšť. Na púšti ich Boh kŕmi mannou a napája vodou zo skaly, ale nevedie ich hneď do zaslúbenej zeme.

Skúsenosť Izraelitov nás učí, že zážitok Božích darov, jeho zázrakov, blízkosti a prvé oduševnenie ešte neznamená, že sme sa stali dokonalými a svätými. Je to len prvý úsek cesty k autentickému kresťanskému životu. Je to zanechávanie ťažkých hriechov, slepoty, nevery, nenávisťi a otroctva telu. Je to začiatok skúšky a nechráni nás od pokušenia a hriechu. Tak ako mnohí svedčia: „*Zdá sa mi, že predtým, ako sa ma Boh dotkol, mi bolo ľahšie. Teraz pociťujem akoby sa všetko sprisahalo proti mne. Všetko ma pokúša, zväzda, napáda. Bez Boha mi bolo ľahšie.*“

Blúdenie Izraelitov po púšti nás učí, že mať skúsenosť vyslyšaných modlitieb neznamená byť spasený. Lebo ani jeden z Izraelitov, ktorý ako dospelý vyšiel z Egypta, nevstúpil do zaslúbenej zeme. Všetci pomreli na púšti. Dokonca aj Mojžiš a Áron. Jedine Jozue a Kaleb spolu s tými, ktorí ako deti vyšli z Egypta alebo sa narodili na púšti, mohli vstúpiť do zaslúbenej zeme. Prečo dospelí Izraeliti nevstúpili? Preto, že neverili Bohu úplne, lebo mu neboli verní. Byť niekomu verný znamená veriť aj napriek beznádeji a bez východiska, zostať pri ňom hoci ho všetci opustili a opovrhli, čakať na lepšie dni, aj keď ich nikto neočakáva. Ježiš nás učí, že vytrvalosťou si spasíme duše: „*Kto vytrvá dokonca, bude spasený*“ (Mt 10, 22). Boli neverní a preto zomreli na púšti. Hoci videli mnohé zázraky, nezostali verní Bohu. Jozue a Kaleb zostali a preto vstúpili do zaslúbenej zeme. Nech nás Pán skrze naše rozhodnutia a kroky privedie do slobody, ktorú daruje iba Boh.

fra Ljubo Kurtović